

на Ѣдинѣ: и прешьврази се предъ нихъ.

3 И дрѣхи те мѣ свѣтеха, и бѣха вѣлы по премногѣ като снѣгъ, каквѣ то неможє вѣлїиликъ да и звѣли на землѣ та.

4 И пвїи ѡмъ се Иліа съ Мωѡсѣа: и разговарахасє съ Исѣса.

5 И ѡ говоритъ Пѣтрѣ, и рече на Исѣса: Оучителю, добрѣ ни є да бждемє тѣка: и да направимє три колѣвѣ, тѣке єднѣ, и на Мωѡсѣа єднѣ, и єднѣ на Иліа.

6 Защо то не знаєше що да рече: понеже бѣха много оустрашени.

7 И облакъ ги ѡкѣнавашє: и прїидє гласъ и звѣ облакатъ, който говорєше: то є Сынъ мой возлюбленный, нєго слышайте.

8 И внезапѣ като поглѣднѣха, не видѣха вече никого токѣма самагѣ Исѣса со сєбе си.

9 И като слызєха ѡ гора та, запрети ѡмъ, да не кажатъ никому снѣла работы, што ги видѣха, но токѣма когато воскреснє ѡ мѣртви те Сынъ человеческїи.

10 И оудержѣха вѣ сєбе си слѣво то, и пытахасє по мєждѣ си, що щє да речє тобѣ, и звѣ мѣртви те да воскреснє.

11 И го попытѣха, и рекоха: защо говоратъ книжни-

цы те, че трѣбѣва да дойдє Иліа по напредъ;

12 И Исѣсъ ѡмъ ѡговорї, и рече: Иліа щє дойдє по напредъ, да оустрої сїчки те (работы): и каквѣто є писано за Сынѣа человеческаго, така трѣбѣва да пострада много и да се оуничїи.

13 Но говоримъ ви, и Иліа дойдє, и направїха мѣ што и скаха, каквѣто є писано за нєго.

14 И като дойдє при оученицѣ те си, видє много народъ околѣ нихъ, и книжницы те, който ѡмъ предлагаха испытованїа.

15 И ѡкїє като го видє сїчкїо народъ, оудивїхасє: и притѣрчоваха та го поздравляваха.

16 И попытѣ книжницы те: що ги испытѣвате;

17 И ѡговорї єдинъ ѡ народѣ, рече: оучителю, доведѣохъ сына моего при тѣбе, който ѡма дѣхъ нѣмъ:

18 И гдѣто го фанє, разтрѣшѣва го, и пѣна течє и звѣ оустѣ та мѣ, и скрѣца со зѣвї, те си, и вѣдрѣвасє: и рекохъ на оученицѣ те ти да го и згонатъ, и немогѣха.

19 И ѡговорї Исѣсъ и рече мѣ: ѡ родє невѣрный, до кога щє бждемъ съ васъ; до кога щє вѣ тѣрпимъ; доведѣте ми го.